

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos
švietimo ir mokslo ministro
2005 m. gruodžio 12 d.
įsakymu Nr. ISAK-2549

JAUNIMO MOKYKLŲ KONCEPCIJA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. 1990-1993 metais vykstant spartiems valstybės socialinio-ekonominio, kultūrinio gyvenimo pokyčiams bendrojo lavinimo mokykla nesugebėjo prisitaikyti prie kintančių sąlygų, todėl mokyklas paliko didelis mokinių skaičius. Per 1990–1993 metus mokymąsi nutraukė ne tik dalis pagrindinio ugdymo programą baigusiuju, bet ir 16 metų neturinčių bei pagrindinio išsilavinimo neįgijusių asmenų.

2. Siekiant užtikrinti privalomą vaikų mokymąsi pradėtos kurti jaunimo mokyklos, skirtos pagrindinėse ir vidurinėse mokyklose nepritapusiems, mokymosi motyvacijos stokojantiems ar dėl kitų socialinių-ekonominių priežasčių bendrojo lavinimo mokyklų nelankantiems vaikams ir jaunuoliams.

3. 1993 m. gegužės 27 d. Lietuvos Respublikos kultūros ir švietimo ministerijos kolegijos patvirtinta Jaunimo mokyklos koncepcija paskatino šalies savivaldybes steigti jaunimo mokyklas. Šioje koncepcijoje jaunimo mokykloms buvo keliamas tikslas – padėti į mokyklą gražinti paauglius ir jaunuolius; jiems pažinti save, mokytis spręsti savo problemas, gražinti ir toliau ugdyti pasitikėjimą savimi, gebėjimą panaudoti savo gabumus, pomėgius ir polinkius, išsiugdyti atsparumą neigiamai socialinės aplinkos įtakai, stiprinti mokymosi motyvaciją.

4. Jaunimo mokyklų koncepcijoje buvo apibrėžta, kad jaunimo mokykloje gali mokytis 12-16 metų mokiniai, turintys mokymosi sunkumų, bei 16-18 metų mokiniai, dėl socialinių-ekonominių priežasčių negalintys lankyti bendrojo lavinimo mokyklos.

5. Nuo 1992 metų šalyje įsteigtos ir veikia 25 jaunimo mokyklos. Jaunimo mokyklų steigimas intensyviai vyko nuo 1992 iki 2000 metų. 1992-1993 mokslo metais įsteigta pirmoji jaunimo mokykla šalyje. 1993-1994 mokslo metais–2; 1994-1995 mokslo metais–9; 1995-1996 mokslo metais–6; 1996-1997 mokslo metais–3; 1997-1998 mokslo metais–1; 1999-2000 mokslo metais–1; 2002-2003 mokslo metais–1. Nuo 2004-2005 mokslo metų jaunimo mokyklų plėtra sustojo. Savivaldybės nusteigia jaunimo mokyklų, nors mokinių paliekančių švietimo sistemą, yra.

6. Per tryliką jaunimo mokyklos gyvavimo metų 6333 mokiniai baigė pagrindinio ugdymo programą, 5112 mokinių įgijo pagrindinį išsilavinimą.

7. Pagal 2004 metais apskričių viršinių administracijų švietimo priežiūros tarnybų duomenis tik apie 58 proc. jaunimo mokyklų mokinių atitiko nustatytą amžių; net 7,7 proc. buvo vyresni nei 18 metų, o 0,4 proc. sudarė vaikai iki 12 metų; penkiose jaunimo mokyklose daugiau kaip 50 proc. mokinių buvo vyresni nei 16 metų. Viena iš peraugusių mokinių buvimo jaunimo mokykloje priežasčių – privalomas mokyklinis amžius pasibaigia, vaikui dar nebaigus pagrindinės mokyklos. Kita priežastis – 16-17 metų dirbančio jaunimo klasių, skyrių, suaugusiųjų skyrių, filialų ar mokyklų stoka savivaldybėse. Savivaldybėms neišsprendus 16-17 metų jaunimo, kuris negali mokytis dieninių bendrojo lavinimo mokyklų klasėse, mokymosi problemos, jaunimo mokyklos pradėjo priiminėti mokinius mokytis pagal Savarankiško mokymosi tvarką, nepaisydamos to, kad negalės visaverčiai padėti mokymosi motyvacijos stokojantiems paaugliams ir jaunuoliams sudaryti sąlygų sėkmingam ugdymuisi jų optimaliai saviaktualizacijai, produktyviai bei socialiai prasmingai saviraiškai. Integruojantis specialiųjų poreikių vaikams į bendrojo lavinimo mokyklas jų atsirado visose jaunimo mokyklose.

8. 2004–2005 m. m. jaunimo mokyklose mokėsi 2200 mokinių, iš jų: 8 proc. prieš įstodami į jaunimo mokyklas niekur nesimokė ir nebuvo įgiję pagrindinio išsilavinimo; 18 proc. buvo likę kurso

kartoti antrus metus, 3,2 proc. - trečius metus. 18 proc. jaunimo mokyklų mokinių yra įrašyti į Nepilnamečių reikalų inspekcijos įskaitą, 9 proc. - teisti. Šie duomenys rodo, kad keičiasi jaunimo mokyklų kontingentas ir jų problematika, kuri reikalauja koreguoti jaunimo mokyklos viziją. Jaunimo mokyklos koncepciją skatina keisti ir švietimo sistemoje įvykę pokyčiai: mokykloms sudarytos galimybės labiau diferencijuoti mokymą, 1997 m. įteisintas pagrindinis profesinis mokymas 4 pakopomis ir mokinių priėmimas į profesines mokyklas nuo keturiolikos metų.

9. Mokyklos nelankymo, silpnos mokinių mokymosi motyvacijos, nepritapimo bendrojo lavinimo mokykloje problema išliko. Lietuvos jaunimo mokyklose atliktų tyrimų „Nesėkmingo mokymosi mastai ir priežastys (2003 m.), „Paauglys – šeima – mokykla – išorinis pasaulis“ (2005 m.), „Jaunimo mokyklų veiksmingumas“ (2005 m.), analizė išryškino:

9.1. nepakankamą tėvų rūpinimąsi vaikais dėl savo šeimos sunkios ekonominės-socialinės padėties: 47,8 proc. jaunimo mokyklos mokinių tėvų yra bedarbiai, 53 proc. mokinių gyvena nepilnose šeimose, 80 proc. šeimų yra stebimos seniūnijų, Vaikų teisių tarnybos, policijos komisariato darbuotojų kaip probleminės šeimos (asocialios šeimos, valkatavimas, tėvų nenoras leisti vaiką į mokyklą, socialiai remtinės šeimos ir pan.);

9.2. mokiniai mokyklas palieka ir dėl psichologinių priežasčių: pakitusio savęs vertinimo, sumažėjusių siekių, nesėkmių, palyginti didelio nerimo, savarankiškumo siekimo, polinkio į praktinę veiklą ir intelekto sandaros (menki, kartais normalūs, bet nepakankamai ugdomi intelektiniai gebėjimai, menčiau išlavinti verbaliniai gebėjimai ir kt.), emocijų ir elgesio sutrikimų, deviantinio elgesio;

9.3. dėl mokymosi „spragų“, dažnai susijusių su žemesniais intelektiniais gebėjimais, vaiko specialiaisiais poreikiais ir laiku nesuteiktos pagalbos – tiek pedagoginės, tiek psichologinės; konfliktiškų santykių su mokytojais, bendraamžiais;

9.4. dėl nepakankamo pedagogų pasirengimo, tokių vaikų poreikių nežinojimo, nemokėjimo bendrauti ir dirbti su jais, neigiamų nuostatų jų atžvilgiu.

10. Šios priežastys lemia mokinių apsisprendimą palikti bendrojo lavinimo mokyklas. Dalis jų išeina dirbti, kiti dėl profesinėse mokyklose mokamų stipendijų įgyja jose tik profesiją be pagrindinio išsilavinimo. Dalis jų ilgai neranda vietos gyvenime.

11. Atsižvelgiant į vaikų ir jaunuolių problemų specifiką projektuojami įvairesni jaunimo mokyklų modeliai, kurie galėtų funkcionuoti savivaldybių bendrojo lavinimo mokyklų tinkluose.

II. JAUNIMO MOKYKLŲ TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

12. Jaunimo mokyklų tikslas – padėti vaikams ir jaunuoliams grįžti į nuosekliojo mokymosi sistemą, padedant jiems atstatyti mokymosi motyvaciją, sudarant sąlygas pažinti save, išmokti spręsti gyvenime iškilančias problemas ir išsiugdyti atsparumą neigiamai socialinei įtakai.

13. Uždaviniai:

13.1. teikti pagrindinį ugdymą ir siekti, kad kuo daugiau mokinių įgytų pagrindinį išsilavinimą.

13.2. įvairia praktine, teorine veikla, atitinkančia pozityvius mokinio poreikius, interesus ir gebėjimus, turtinti jų asmeninę patirtį, padėti pasirengti tolesniam mokymuisi, profesiniam apsisprendimui, socialiniam -kultūriniam gyvenimui.

14. Konkreti jaunimo mokykla atsižvelgdama į jos modelį, mokinių, vietos, regiono, šalies poreikius kelia sau tikslus ir uždavinius.

III. JAUNIMO MOKYKLŲ MODELIAI

15. Jaunimo mokykla yra pagrindinės mokyklos tipas, kuri pagal savo veiklos pobūdį gali būti: jaunimo mokykla (dabartiniu metu veikiantis jaunimo mokyklos darinys) ir jaunimo namai:

15.1. Jaunimo mokykla, skirta vaikams ir jaunuoliams linkusiems į praktinę veiklą, turintiems mokymosi sunkumų, stokojantiems mokymosi motyvacijos ir kuriems reikalinga resocializacinė pagalba. Mokinių skaičius jaunimo mokyklose sudaro nuo 50 iki 130 mokinių. Mokymosi forma gali būti dieninė, vakarinė ir mišri.

15.2. Jaunimo namai gali turėti trejopą paskirtį:

15.2.1. Jaunimo namai skirti neteistiems vaikams ir jaunuoliams, linkusiems į įvairias priklausomybes (psichotropines medžiagas, alkoholį, lošimus, kitus azartinius žaidimus ir kt.), bei vaikams ir jaunuoliams, turintiems emocijų ir elgesio sutrikimų (agresyviems, turintiems socialinės adaptacijos problemų), kuriems reikalinga pagerinti dvasinę savijautą, susigrąžinti mokymosi motyvaciją. Jaunimo namuose vaikams ir jaunuoliams sudaromos sąlygos mokytis, gyventi ir dirbti pasirengiant išvengti socialinių pažeidimų ir socialinės izoliacijos. Juose galėtų ugdytis 10-50 mokinių.

15.2.2. Jaunimo namai skirti vaikams ir jaunuoliams, kuriems buvo nustatyta priklausomybė psichotropinėms medžiagoms, alkoholiui, lošimui ir kt. ir kurie yra baigę gydymo ir reabilitacijos kursą reabilitacijos centruose. Tokiuose jaunimo namuose steigiami reabilitacijos su gydymu, aptarnavimo skyriai. Šiuose jaunimo namuose vaikai ir jaunuoliai gyvena ir mokosi, jiems teikiama tolesnė pagalba po gydymo ir reabilitacijos kurso reabilitacijos centre. Jaunimo namai organizuoja ugdymo procesą atsižvelgdami į mokinių sveikatos būklę, pasiekimus ir galimybes, sudaro sąlygas per praktinę veiklą susigrąžinti mokymosi motyvaciją, ugdytis ir koreguotis socialinius ir gyvenimo gebėjimus ir įgūdžius. Jaunimo namuose galėtų ugdytis 10-20 mokinių.

15.2.3. Jaunimo namai, skirti vaikams ir jaunuoliams turintiems emocijų ir elgesio sutrikimų, turintiems gydytojo psichiatro išvadą apie emocijų ir elgesio sutrikimus ir rekomendaciją. Jaunimo namai atsižvelgiant į mokinių pomėgius, poreikius ir galimybes per praktinę veiklą moko, koreguoja socialinius gebėjimus, įtvirtina socialiai priimtina elgesį, teikia psichologinę pagalbą, medikamentinį gydymą. Jaunimo namuose taikomos elgesio „korekcijos“ ir kitos programos. Juose mokosi ir gyvena 20-40 mokinių.

IV. MOKINIŲ PRIĖMIMAS

16. Į jaunimo mokyklas, jaunimo namus priimami 12-17 metų bendrojo lavinimo mokyklų, profesinių mokyklų I pakopos mokiniai, neįgiję pagrindinio išsilavinimo, niekur nedirbantys ir nesimokantys asmenys, nurodyti 15.1–15.2 punktuose. ,

17. Mokinių priėmimas jaunimo mokyklose fiksuojamas iki spalio 1 d.

V. MOKYTOJAI IR KITI MOKYKLOS DARBUOTOJAI

18. Jaunimo mokykloje mokymas individualizuojamas ir integruojamas su popamokine, papildomojo ugdymo, ikiprofesine veikla. Čia teikiama mokiniui kur kas didesnė nei kitose mokyklose informacinė, pedagoginė, psichologinė, specialioji pedagoginė ir specialioji, socialinė pedagoginė, sveikatos priežiūros pagalba. Jaunimo mokykloje dirba specialiai pasirengę bendrojo lavinimo mokytojai, profesijos mokytojai, psichologai, psichoterapeutai, socialiniai pedagogai, specialieji pedagogai, treneriai, sveikatos priežiūros specialistai, mokytojo padėjėjai ir kt. Pagrindines pareigas turintys mokytojai dėsto ne po vieną, o po kelis dalykus. Ypatingas dėmesys skiriamas gero mikroklimato kūrimui, mokytojų ir mokinių santykių puoselėjimui.

19. Ypač stiprinti menų, kūno kultūros, informacinių technologijų bei technologijų dalykų (ar dalykų sritis) mokytojų kompetencijas, integruojant ugdymo turinį, rengiant dalykų modulių, atitinkančių įvairius mokinių gebėjimus ir poreikius, programas, organizuojant šių dalykų papildomąjį ugdymą.

20. Iki profesinį, technologijų mokymą gali vykdyti profesijų mokytojai.

21. Nepriklausomai nuo to kiek mokinių yra mokykloje turi dirbti direktoriaus pavaduotojai, socialinis pedagogas, psichologas, specialusis pedagogas, sveikatos priežiūros specialistas ir mokytojo padėjėjai.

22. Be 18-21 punktuose paminėtų darbuotojų jaunimo mokykloje turėtų dirbti bibliotekininkas, ikiprofesinio mokymo vadovas ir papildomojo ugdymo organizatorius.

23. Klasei vadovauja klasės vadovas, kuris rūpinasi mokinių ugdymu, palaiko ryšius su mokytojais, specialistais, tėvais, įvairiomis tarnybomis, tvarko mokymosi dokumentaciją. Klasės vadovui skiriama 6 savaitinės valandos.

24. Nepriklausomai nuo mokyklos specifikos mokykloje gali dirbti ir kiti auklėtojai (bendrabučio ir pan.), medicinos darbuotojai (psichoterapeutai, psichiatrai, slaugytojai, gydytojai ir kt.).

VI. PAGALBA MOKINIUI IR ŠEIMAI JAUNIMO MOKYKLOJE

25. Jaunimo mokyklos mokytojai ir specialistai, bendradarbiaudami su mokinio šeima, padeda mokiniui atgauti dvasinę pusiausvyrą, ugdyti teigiamą mokymosi motyvą ir pozityvias gyvenimo nuostatas. Jaunimo mokykla vykdo socialinių, psichologinių, pedagoginių problemų prevenciją, užtikrina saugumą mokykloje, bendrauja su socialinę pagalbą teikiančiomis tarnybomis, sveikatos priežiūros, teisėtvarkos institucijomis.

26. Jaunimo mokyklos specialistų komanda laiku įvertina mokinio poreikius, problemas ir galimybes bei sudaro individualų mokinio ugdymosi (pagalbos teikimo ir organizavimo) planą (pagal kokią programą mokinsys mokysis); parengia rekomendacijas mokytojams dirbti su mokiniu; numato individualias ir grupines specialistų konsultacijas mokiniui ir jo tėvams). Specialistų komanda, mokytojai ir mokinio tėvai (globėjai, rūpintojai) aptaria, ar teikiama pagalba pakankamai veiksminga, fiksuoja mokinio pasiekimus ir pažangą, prireikus keičia ugdymosi planą, metodus.

27. Tėvai bendradarbiauja su mokyklos vadovu, mokytojais ir kitais specialistais, teikiančiais pedagoginę, psichologinę, socialinę, specialiąją pedagoginę, sveikatos priežiūros pagalbą, sprendžia mokinio reguliaraus mokyklos lankymo ir ugdymosi klausimus.

28. Jaunimo mokykla, nuolatos bendraudama su tėvais, aiškinasi priežastis, dėl kurių mokinsys vengia lankyti mokyklą, padeda mokiniui joje adaptuotis.

29. Gerinant prevencinį darbą prie jaunimo mokyklų steigiami iš savivaldybių biudžeto lėšų finansuojami dienos centrai.

30. Nemokamas maitinimas skiriamas visiems jaunimo mokyklų mokiniams.

VII. UGDYMO PROCESO ORGANIZAVIMAS

31. Jaunimo mokykloje ugdymas organizuojamas orientuojantis į pagrindinio ugdymo Bendrąsias programas ir išsilavinimo standartus, Bendruosius ugdymo planus, kuriuos tvirtina Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministras.

32. Mokymas(is) diferencijuojamas ir individualizuojamas, jis siejamas su praktine veikla, praktinių gebėjimų ugdymu. Mokinsys mokykloje turi patirti mokymosi sėkmę, susikurti ateities perspektyvą. Kiekvienoje jaunimo mokykloje sudaroma galimybė mokiniams pasirinkti mokymosi kryptį derinant bendrojo lavinimo dalykus su ikiprofesiniu mokymu, papildomojo ugdymo veikla ir kita popamokine veikla (klubai, dienos centrai ir kt.). Todėl ugdymo turinį jaunimo mokykloje sudaro:

32.1. bendrasis lavinimas su išplėsta menų, sportinio ugdymo (kūno kultūros), technologijų ir informacinių technologijų pasiūla;

32.2. ikiprofesinis mokymas. Ikiprofesinio mokymo tikslas – padėti mokiniui suvokti darbo reikšmę ir supažindinti su esamomis profesijomis, ugdyti bendruosius gebėjimus ir paaiškinti, kaip įsigyti profesiją.

32.3. papildomasis ugdymas.

33. Ugdymas individualizuojamas ir diferencijuojamas remiantis modulių sistema. Dalykų bendrosiose programose išskiriamas bendrojo lavinimo dalyko programos branduolys, kuris gali sudaryti iki 60 procentų dalyko programos apimtį. 40 procentų ugdymo turinio mokomasi per praktinės veiklos modulius, integruotus su informacinėmis technologijomis, technologijomis, ikiprofesiniu mokymu, susietus projektine veikla. Vertinama mokinio pasiekta mokymosi pažanga.

34. Mokiniam gali būti siūlomi kompensuojamieji moduliai, kurie padėtų likviduoti mokymosi spragas, taip pat mokymosi mokyti, profesinės karjeros ugdymo ir kiti reikšmingi mokinio asmenybinei brandai moduliai. Moduliai rengiami derinant jų turinį su mokinių poreikiais, galimybėmis ir mokymosi stiliais. Kiekviena jaunimo mokykla turi sudaryti sąlygas ir pateikti mokiniam gana plačią ikiprofesinio mokymo, meninio ugdymo dalykų ir meninės raiškos, kūno kultūros, pasirinktos sporto šakos modulių, technologijų programų ir jų modulių pasiūlą. Mokiniam turi atsirasti galimybė rinktis meninę, sportinę, technologinę kryptį nuo 12 metų, o ikiprofesinį mokymą – nuo 14 metų.

35. Jaunimo mokyklos mokiniam sudaromos galimybės grįžti į pagrindinę ar kitą pagrindinio ugdymo programą vykdančią mokyklą, mokyti profesinėje mokykloje ar kitoje institucijoje, vykdančioje licencijuotas rengimo profesijai programas. Todėl turi būti derinamos ikiprofesinio mokymo programos ar jų moduliai su formaliojo profesinio mokymo programomis.

36. Atsižvelgdamos į realius mokinių gebėjimus bei keliamus tikslus jų ugdymui, jaunimo mokyklos ar jaunimo namai gali rengti individualius ugdymo planus, steigti išlyginamąsias klases ar grupes mokiniam, ilgesnį laiką nelankiusiems mokyklos ar turintiems didelių ugdymosi spragų, sudaryti sąlygas mokyti eksterneu.

37. Ugdymo procesas jaunimo namuose individualizuojamas atsižvelgiant į mokinių sveikatos būklę, realius mokymosi pasiekimus ir galimybes. Pirmiausia mokiniui padedama susigrąžinti mokymosi motyvaciją ir mokymosi gebėjimus, ugdomi mokinių socialiniai ir gyvenimo gebėjimai. Ugdymo procesas organizuojamas per praktinę, projektinę veiklą, integruojant į ją atitinkamų ugdymo sričių turinį.

38. Papildomasis ugdymas atsižvelgiant į mokyklos pasirinktą kryptį gali būti labiau orientuotas į meninį, sportinį ar technologinį ugdymą ir siejamas su mokinių polinkiais bei interesais. Jis gali būti derinamas ir kooperuojamas su kitų mokyklų, taip pat mokyklų, vykdančių neformaliojo vaikų švietimo programas ar modulius (muzikos, dailės, meno, sporto), veikla, laisvalaikio centrų ir kitų institucijų vykdoma veikla. Gali būti plėtojama klubinė papildomojo ugdymo veikla, atradimų programos ir kiti aktualūs projektai.

39. Ikiprofesinio mokymo kryptį pasiūlos įvairovė orientuojama į mokinių poreikius bei regiono tradicijas, steigėjo ir mokyklos galimybes. Ikiprofesinio mokymo programą gali sudaryti branduolio programa su pasirenkamosios dalies programa arba gali būti viena iš jų. Tiek branduolys, tiek pasirenkamoji dalis, atsižvelgiant į konkrečios mokyklos keliamus uždavinius, turėtų būti derinamos su formaliojo profesinio mokymo programomis optimaliai laikantis mokymo perimamumo ir suderinamumo principų.

40. Jaunimo mokyklų klasėse (grupėse) mokosi nuo 8 iki 12 mokinių, mobiliosiose grupėse – ne mažiau kaip 5 mokiniai, papildomojo ugdymo grupėse – 5-8 mokiniai.

41. Jaunimo mokyklų mokinių pasiekimų vertinimo sistema gali būti savita ir lengvai konvertuojama į tradicinę bendrojo lavinimo mokyklų mokinių pažangos ir pasiekimų vertinimo sistemą.

VIII. FINANSAVIMAS

42. Jaunimo mokyklų finansiniai šaltiniai yra biudžeto ir nebiudžeto lėšos. Biudžetiniai asignavimai yra pagrindinis finansavimo šaltinis. Finansavimas turi laiduoti būtinas jaunimo mokyklų, jaunimo namų veiklos sąlygas, leidžiančias kurti modernią, įvairią veiklą, užtikrinančią mokinių pasirinkimo galimybes, bazę pagal jaunimo mokyklų koncepciją ir jaunimo mokyklų nuostatus.

43. Nepriklausomai nuo mokinių skaičiaus privalomas specialiųjų pedagogų, socialinių pedagogų, psichologų etatų finansavimas ne iš administravimo lėšų.

44. Patikslinti krepšelio metodiką numatant lėšų specialistų etatams, individualioms mokinių mokymo priemonėms ir kanceliariinėms prekėms įsigyti bei mokinių socialinei-ekonominei paramai.

45. Finansavimas turi būti skiriamas toks, kuris leistų užtikrinti tinkamas bendrojo ir ikiprofesinio ugdymo(-si) sąlygas.

46. Jaunimo mokyklų vadovams, specialistams mokamas tarnybinio atlyginimo priedas. Jaunimo mokyklų mokytojams mokami tarifinių atlygių priedai.

IX. MOKYKLOS VALDYMAS IR SAVIVALDA

47. Jaunimo mokykla (įsteigta kaip atskira institucija) yra viešasis juridinis asmuo, turintis sąskaitą banke ir anspaudą su savo pavadinimu. Ji pavaldi steigėjui. Juo gali būti apskrities viršininkas, savivaldybės taryba, kiti juridiniai ir (ar) fiziniai asmenys.

48. Jaunimo mokyklos veiklą reglamentuoja konkrečios mokyklos nuostatai, kurie parengiami laikantis šios koncepcijos pagal pasirinktą modelį ir remiantis Lietuvos Respublikos įstatymais bei kitais juos lydinčiais aktais.

X. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

49. Įgyvendinant šią Jaunimo mokyklų koncepciją reikės pakeisti šiuos pagrindinius teisės aktus:

49.1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. birželio 27 d. nutarimą Nr. 785 „Dėl bendrojo lavinimo mokyklų finansavimo reformos priemonių įgyvendinimo“ (Žin., 2001, Nr. 57-2040);

49.2. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2005 m. kovo 29 d. įsakymą Nr. ISAK-506 „Dėl Kvalifikacinių reikalavimų mokytojams, dirbantiems pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, neformaliojo vaikų švietimo, pradinio, pagrindinio, vidurinio, specialiojo ugdymo ir profesinio mokymo programas, aprašo tvirtinimo“ (Žin., 2005, Nr. 43-1395);

49.3. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 1998 m. gruodžio 17 d. įsakymą Nr. 1565 „Dėl Švietimo įstaigų darbuotojų ir kitų įstaigų pedagoginių darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (Žin., 1998, Nr. 112-3115; 2005, Nr. 95-3538).

50. Į šios Jaunimo mokyklų koncepcijos nuostatas reikės atsižvelgti rengiant pagrindinio ugdymo Bendrąsias programas ir išsilavinimo standartus, Bendruosius ugdymo planus, kuriuos tvirtina Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministras.
